

Иван Вазов

Пробуден

Над гроба ми роза изникна
и някой я с сълзи обля,
над гроба ми чело надникна,
душа се в въздишка изля.

И мирис от цветенца пресни
проникна ми в гробния мрак,
и сякаш чух славеи песни
и зърнах лазурний свод пак.

О, ти ли бе, славо, над мене?
При твоя ли будях се зов?
О, ти ли бе, блян-вдъхновение?
О, ти ли бе, сетня любов?

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Таня Николова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5079>]